

Gençlik Yıllarımın Kır Çiçeği

– Alaca · 13 Temmuz 2017

Gençlik yıllarımın dağ ceylanı, kır çiçeği,
Ele avuca sığmayan,
Köyün en güzel kızı,
Ah Asiye'm, ah!
Çeyrek asır sonra çıktın yine karşıma,
Başladı tekrar,
Sol yanımda uyuttuğum sızı.
Kayan bir yıldız gibi kaybolmuştun,
Kader öykümüzü yazarken.

Gelmenle, yeniden yağdın çöllerime,
Lakin, daha da alevlendi gönül çerağım.
Geçen ömür rüyaymış, uyandırdın;
Başladı yeniçağım.
Topla getir gün görmemiş anılarımı,
Öyle bir gülümse ki, yeniden gireyim
Yirmi dört yaşıma.
Üzerime devrilen hasret dağlarını kaldır,
Çıkar kör kuyulardan sevdayı.
Hüzün saraylarımın kapısını çaldır,
İliştir samanyolunu göğüme,
Haberdar et, küskün dolunayı!
Herkes unutmuşken ismimizi,
Masaya koy, geçmişin tek delili
Siyah-beyaz resmimizi!

Gözlerimden ayırma gözlerini,
Eskiye ışınlarken beni!
Fısılda o tatlı sözlerini,
Doya doya seyredeyim seni!
Bu sefer sıkı tut ellerimi,
Rotasız, limansız bırakma!
Korsan denizlerde savrulan
Aşk gemilerimi.

Gelişin, Robinson'un kurtuluşudur,
İssiz adalardan.
Gelişin, müebbet bir mahkûmun
Beratıdır, köhne odalardan.
Göğsüme saplı kırık mızrağı çıkar,
İncecik ellerinle!
Yoksa durmaz kangren yaram,
Kapkara akar.

Ah Asiye'm, ah!
Sevda şamdanlarımı yaktın ya,
Asi Nehri gibi kaynağına,
Gerisin geri aktın ya,
Ve tebessümle baktın ya!
Bana gam yok,
Ölüm yok artık...

13.07.2017
Muhittin Alaca